

ת"פ 65868/01/19 - מדינת ישראל נגד גלעד יהונתן ירימי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65868-01-19 מדינת ישראל נ' ירימי

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	נגד
	גלעד יהונתן ירימי
	ע"י ב"כ עו"ד דניאל מירסקי
	המאשימה
	הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

נגד הנאשם הוגש כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר דיוני. מכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 26.9.2018 לפנות בוקר, בבר "השוקא" במחנה יהודה, הפריע הנאשם לאנשים שהיו אותה עת במקום. ברמן שעבד במקום פנה לנאשם וביקש ממנו לעזוב את המקום, אך הנאשם המשיך במעשיו. ברמן אחר ניגש לנאשם והגיש לו כוס מים על-מנת להרגיעו. הנאשם נרגע, אך לאחר מספר רגעים, התקרר לכיוון הבר ונעמד מול מנהל הבר (להלן - **המתלונן**) וסירב לעזוב את המקום. המתלונן פנה לנאשם ואמר לו: "או שאתה זז או שאני מזמין משטרה". הנאשם אמר שלא יזוז. המתלונן יצא מהבר לכיוון הנאשם ואמר לו שיזמין משטרה אם הנאשם לא יעזוב את המקום. הנאשם קילל את המתלונן והוציא מכיסו סכין והניחה על הבר. המתלונן פנה להזמין משטרה, ואז הניף הנאשם את הסכין כשהיא מקופלת בכוונה לתקוף את המתלונן, אך אחד הברמנים תפס את ידו. הנאשם הוריד את ידו, ותפס כוס עם בירה שהייתה על הבר, וזרק אותה על הרצפה. לאחר מכן, ברח מהמקום. בגין כל אלה הורשע הנאשם ע"פ הודאתו בביצוע עבירות של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) וכן בעבירה של ניסיון תקיפה סתם, לפי סעיפים 25 ו-379 לחוק.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

מהתסקיר שהוגש בחודש נובמבר 2019 עולה, כי מדובר באדם כבן 25, רווק. השירות גולל את קורות משפחתו של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות. הוא סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית והתמודד עם קשיי קשב וריכוז ולכן עזב את בית הספר לפנימיה, שם סיים את לימודיו התיכוניים. הוא גויס לצבא אך שוחרר על רקע אי-התאמה, ואף ריצה עונש קצר בשל עריקות מהשירות. הוא עבד בעבודות שונות לאחר שחרורו מהצבא. בהיותו כבן 20 החל לחזור בתשובה

ונמנה עם זרם הרבי מברעלסב. עם זאת, נקלע למשבר זהות בסמוך לזמן ביצוע העבירה מושא כתב האישום, ובעקבות מעצרו עבר טלטלה שהביאה אותו לשנות כיוון. הוא עבר להתגורר וללמוד בישיבה בבת-עין, מקום אליו חש שייכות וממנו הוא מרוצה. עם זאת, מסר הנאשם כי אין לו כיוון תעסוקתי. באותה תקופת משבר החל להשתמש לרעה באלכוהול. בגיל ההתגברות התנסה בצריכת סמים, ובין גיל 17 לגיל 25 השתמש באופן מזדמן בקנביס. לטענתו, חדל מכך מזה כשנה. הוא מסר בדיקת שתן נקיה מסמים. הנאשם תיאר כי האירוע מושא כתב האישום אירע שעה שהיה בגילופין, והוא אינו זוכר אותו. הוא מכיר בחומרתו והוא חש בושה בשל התנהלותו. הנאשם נטל אחריות והוא מוכן לשאת בתוצאות מעשיו. שירות המבחן התרשם מאדם צעיר הנמצא בשלבי גיבוש אישיותו. בשל נכונותו של הנאשם להסתייע בשירות המבחן מבחינה טיפולית, התבקשה דחיה לצורך מיצוי אפיק זה.

מהתסקיר שהוגש בחודש אפריל 2020 עולה, כי בתקופת הדחיה השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית וכן בסיוע בחן שירות המבחן אפשרויות תעסוקה. הנאשם הביע תחושת חשש מן ההליך הפלילי והשלכותיו וחווה אותו כגורם מעכב. כעת מתקשה הנאשם לערוך שינוי בחייו, בכיוון התחייבות ללימודים ועבודה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל שאיפות נורמטיביות ועדיין טרם גיבש את אישיותו, ואת מטרותיו בחיים. במכלול הנסיבות, סבר שירות המבחן כי ניתן להטיל על הנאשם של"ץ בהיקף 200 שעות צו פיקוח למשך שנה וכן מאסר מותנה.

הוגש תסקיר נוסף לקראת הדיון היום (יולי 2020). שירות המבחן חזר על עמדתו והמלצתו. שירות המבחן ציין כי גם הטלת מאסר בעבודות שירות, עלול לפגוע בו מהטעמים שנמנו בתסקיר.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות ב"איחוד הצלחה" בירושלים, החל מיום 27.12.2020.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עוה"ד שירלי אוחיון, הדגישה את חומרת נסיבות ביצוע העבירה, תוך נפנוף בסכין באופן מאיים במקום הומה אדם. היא עתרה למתחם שבין שישה חודשים ועד ל-24 חודשי מאסר, וביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ממש, בתחתית המתחם, יחד עם מאסר מותנה ארוך ומרתיע וכן פסיקת פיצויים למתלוננים. התובעת התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר והשתתפות בהתפרעות, בגינה ריצה 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם עו"ד דניאל מירסקי, היפנה לחלוף הזמן ולנטילת האחריות מצד הנאשם. הסניגור הדגיש את נסיבות חייו של הנאשם שאינן מן הפשוטות וכן את האפקט שיש להליך המשפטי על הנאשם והחרדה ממנה סובל בשלו. הסניגור עתר למתחם שבין של"ץ ועד מספר חודשים בעבודות שירות ולנוכח האפיק הטיפולי ששירות המבחן ראה להמליץ עליו, ביקש לאמץ את המלצת התסקיר.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - החזקת סכין היא עבירת פשע שהעונש המירבי הקבוע בצדה הוא 5 שנות מאסר. הדבר משקף את החומרה שבה ראה המחוקק עצם החזקתה של סכין שלא למטרה כשרה מחוץ לבית או לחצרים, באשר פוטנציאל הנזק לגוף ולנפש בלתי ניתן לשיעור. מעבר לכך, בית המשפט העליון עמד לא אחת על הסיכון הגלום בעבירה זו, בשל היות הסכין כלי משחית שתחילת אחזקתו, סופה בשימוש בו, חלילה. ברע"פ 40790/10 **ג'בשה נ' מ"י** (מיום 23.8.2010) כתב כב' השופט ג'ובראן כך:

"עמד בית משפט זה לא פעם על האינטרס הציבורי שבמיגור התופעה בה צעירים נושאים על גופם כדבר שבשגרה סכינים בפרט ושאר כלי משחית בכלל (רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.6.2008); רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.11.2008); ע"פ 5928/93 דרס בן ביאדגלין נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 13.7.1994)). סכין זו המוחזקת בהחבא שלא כדין, הנה בבחינת האקדח שתיאר אנטון צ'כוב, הנראה במערכה הראשונה וסופולירות במערכה השלישית, ועם כך לא ניתן להשלים. לפיכך, צדק בית המשפט המחוזי כשהתערב בפסק דינו של בית משפט השלום והרשיע את המבקש".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: העבירה כולה נעברה שעה שהנאשם היה לטענתו בגילופין. אמנם עובדה זו אינה מופיעה בכתב האישום, אך היא בהחלט נלמדת מאופן התנהלות הנאשם המתואר בכתב האישום. אין בכך הגנה, אך יש בכך הסבר להתנהלותו. הצטיידותו של הנאשם בסכין הנה נסיבה לחומרה המעידה על תכנון, לאו דווקא של האירוע, אלא עצם המחשבה וההצטיידות בסכין בפני עצמה; הנאשם אחראי למעשים בלעדית; הנזק שנגרם בפועל קטן אך התנהגותו של הנאשם באירוע בהחלט הייתה מפחידה; הנזק הפוטנציאל מהחזקת סכין, שלפיתו במקום כגון בר, ההומה אדם ואפוף באלכוהול, הוא בל יסוער וחמור ביותר.

מדיניות הענישה הנוהגת - הפסיקה בעבירות של החזקת סכין אגב ביצוע עבירות אלימות מגוונת, ותלויה בנסיבות כל מקרה ומקרה. בע"פ 7220/19 **זבורי נ' מ"י** (מיום 6.2.2020) גזר בית המשפט העליון 18 חודשי מאסר על מי שתקף יחד עם בני משפחה אחרים אח ורופא כשהוא מצויד בסכין, על בסיס מתחם שבין 10 ל-36 חודשי מאסר. כמובן שמדובר בנסיבות ובעבירות חמורות ממקורו, מהן יש לגזור לקולא. בעפ"ג (מרכז) 54615-02-13 **סטרוביניץ נ' מ"י** (מיום 18.4.2013) אושר מתחם שבין 3 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר לביצוע עבירות של איום בסכין ברקע של שכרות. העונש שם אינו רלבנטי בשל עבירות נוספות, אך המתחם בהחלט רלבנטי לענייננו. ברע"פ 3676/15 **מחאג'נה נ' מ"י** (מיום 8.6.2015) אושר מתחם שבין עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, לביצוע עבירה של החזקת סכין בכלא. שם הסתיים התיק במאסר בפועל משום שהנאשם לא נמצא כשיר לעבודות שירות. מתחם דומה נקבע גם ברע"פ 10124/16 **אלימלך נ' מ"י** (מיום 3.5.2018) שם הורשע נאשם בהחזקת סכין בבית חולים.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על 3 חודשי מאסר ועד 16 חודשי מאסר, לרבות אפשרות של

עבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר באדם צעיר, שלחובתו רישום פלילי בעבירות אלימות כשהעבירות בוצעו באוגוסט 2017. אז נשפט למאסר בעבודות שירות. אין מדובר באותה תקופה בה בוצעו העבירות בתיק שלפניו. הנאשם אינו בעל קווים עברייניים ולמעשה, הוא עדיין בשלבי התבגרות ו"חיפוש עצמי". הוא נטל אחריות למעשים וחש בוושה מהם, והוא חווה את ההליך הפלילי כגורם המחריד של שלוות נפשו ובכך, כגורם מרתיע. לא סברתי כי שליחתו לכלא תועיל לאינטרס הציבורי, וסברתי כי ענישה בעבודות שירות עומדת בעקרון ההלימה, בעוד שבנסיבות המקרה ולנוכח העבר, אין מקום להסתפק בשל"ץ. זאת, יחד עם צו מבחן ומעקב שירות המבחן ומאסר מותנה, יהיו מענה עונשי הולם לנסיבות ביצוע העבירה, שאינן מן הקלות. סברתי כי שליחתו של הנאשם למאסר תחרוג לחומרא מעקרון ההלימה ומן הענישה הראויה, כשמדובר במי שמעולם לא ריצה מאסר ונמצא בשלב רגיש בחייו. שליחתו כעת למאסר עלולה לדרדרו לצד העברייני של החברה ומכאן איש לא ירוויח.

המיקום במתחם - לפיכך, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו הראשון של המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 27.12.2020, באיחוד הצלחה ירושלים וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב ביום זה עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;
- ב. 10 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה של החזקת סכין או אגרופן בתוך שנתיים מיום סיום עבודות השירות;
- ג. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מיום סיום עבודות השירות כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים;
- ד. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ה. פיצוי למתלונן ע"ת 6 (ידידיה שיימס) בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.2020, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם בתוך שנתיים מהיום. הובהר

לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת הסכין.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' אב תש"פ, 27 יולי 2020, במעמד הצדדים.